

GENERÁLNA PROKURATÚRA SLOVENSKEJ REPUBLIKY ŠTÚROVA UL.2, 812 85 BRATISLAVA 1

XVI Gn 31/15/1000-9

Bratislava 6. novembra 2015

UZNESENIE

rozhodol:

Odôvodnenie

Prokurátor Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len "prokurátor") uznesením zo 6. augusta 2015, sp. zn. IV Gv 4/11/1000-246 podľa § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zastavil trestné stíhanie obvineného pre skutok právne kvalifikovaný ako pokračovací zločin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. f), písm. h), písm. j) Trestného zákona a pokračovací prečin poškodzovania cudzích práv podľa § 375 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. b), písm. j) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že

v rozpore s ustanoveniami § 3, § 4 a § 6 zákona č. 166/2003 Z. z. o ochrane súkromia pred neoprávneným použitím informačno-technických prostriedkov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o ochrane pred odpočúvaním) v znení neskorších predpisov (ďalej len "zákon o ochrane pred odpočúvaním"), v rozpore s ustanovením § 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 198/1994 Z. z. o Vojenskom spravodajstve v znení neskorších predpisov (ďalej len "zákon o Vojenskom spravodajstve") a v rozpore so Smernicou pre použitie informačnotechnických prostriedkov Vojenským obranným spravodajstvom (ďalej len "VOS"),

ods. 1 písm. e) zákona o Vojenskom spravodajstve, vypracovanú podriadeným príslušníkom VOS, čím dosiahol, že sudca Krajského súdu v Trenčíne dňa 23. mája 2011 udelil pod sp. zn. KS TN-V-116-1/2011-Ntt 84 súhlas na vydanie rozhodnutia na odpočúvanie a zaznamenávanie telekomunikačnej prevádzky na telefónnom čísle uvedenom v návrhu, pričom odpočúvanie a zaznamenávanie v rámci telekomunikačných činností bolo v skutočnosti zamerané na monitorovanie komunikácie záujmovej osoby s členmi politickej strany SMER-SD, monitorovanie komunikácie s kolegyňami a kolegom z redakcie denníka Pravda, ako aj komunikácie záujmovej osoby s prokurátorom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky. Následne predložil sudcovi Krajského súdu v Trenčíne dňa 5. augusta 2011 žiadosť o vydanie rozhodnutia na udelenie súhlasu na predĺženie použitia ITP, v ktorej uviedol nepravdivé skutočnosti o tom, že Vojenské obranné spravodajstvo získalo závažné poznatky prostredníctvom ITP naznačujúce podozrenie z ohrozenia údajov obsahujúcich skutočnosti tvoriace predmet štátneho a služobného tajomstva, že záujmová osoba komunikovala s vtedajšími a bývalými pracovníkmi VOS, od ktorých získavala informácie, čo sa nezakladalo na pravde, na základe ktorého sudca Krajského súdu v Trenčíne dňa 5. augusta 2011 udelil pod sp. zn. KS TN-V-163-1/2011-Ntt 126 súhlas na predĺženie doby odpočúvania a telekomunikačných činností na mobilnom telefónnom čísle uvedenom v návrhu, pričom pri ukončení akcie predložil sudcovi Krajského súdu v Trenčíne svoje vyhodnotenie zaznamenania telekomunikačnej činností sp. zn. VS 120-V-73-23/2011 z 23. novembra 2011, v ktorom boli účelovo uvedené nepravdivé skutočnosti tak, aby tieto korešpondovali s návrhom na použitie ITP, čím bola spôsobená vážna ujma na právach, upravených v čl. 16 ods. 1, čl. 22 ods. 1, ods. 2, Ústavy Slovenskej republiky, čl. 13 Listiny základných práv a slobôd, čl. 8 ods. 1, ods. 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd,

2/ na pokyn vtedajšieho ministra obrany Slovenskej republiky, vo veci vedenej na VOS pod. sp. zn. VS 120-V-96-1/2011 s názvom "RIEKA," bez predchádzajúceho odhaľovania a dokumentovania

činnosti v danej veci, dňa 15. augusta 2011 predložil sudcovi Krajského súdu v Trenčíne žiadosť o vydanie rozhodnutia na udelenie súhlasu na použitie ITP,

4

uviedol nepravdivé, predstierané v odôvodnení ktorej účelovo a zámerne vykonštruované skutočnosti tvrdením, že záujmová osoba vykonáva činnosť, ktorá môže spôsobiť ohrozenie alebo únik údajov obsahujúcich utajované skutočnosti tvoriace predmet štátneho tajomstva podľa § 2 ods. 1 písm. e) zákona o Vojenskom spravodajstve, keď mala disponovať informáciami z prostredia VOS a komunikovať s pracovníkmi VOS, ktorá bola vypracovaná podriadeným príslušníkom VOS, čím dosiahol, že sudca Krajského súdu v Trenčíne dňa 15. augusta 2011 udelil pod sp. zn. KS TN-V-168-1/2011-Ntt 131 súhlas na vydanie rozhodnutia na odpočúvanie a zaznamenávanie telekomunikačnej prevádzky na mobilnom telefónnom čísle uvedenom v návrhu, následne po predčasnom ukončení používania tohto ITP dňa 28. septembra 2011 predložil súdu v Trenčíne sudcovi Krajského svoje vyhodnotenie zaznamenania telekomunikačnej činnosti sp. zn. VS 120-V-96-8/2011 z 23. novembra 2011, v ktorom boli účelovo uvedené nepravdivé skutočnosti tak, aby tieto korešpondovali použitie ITP, čím spôsobená vážna s návrhom na bola ujma právach upravených v čl. 16 ods. 1, čl. 22 ods. 1, ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 13 Listiny Základných práv a slobôd, čl. 8 ods. 1, ods. 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd,

3/..... na pokyn vtedajšieho ministra obrany Slovenskej republiky vo veci vedenej na VOS pod. sp. zn. VS 120-V-97-1/2011 s názvom "KUNA," bez predchádzajúceho odhaľovania a dokumentovania činnosti v danej veci, dňa 15. augusta 2011 predložil sudcovi Krajského súdu v Trenčíne žiadosť o vydanie rozhodnutia na udelenie súhlasu na použitie ITP, v odôvodnení nepravdivé, predstierané ktorej účelovo uviedol a zámerne vykonštruované skutočnosti tvrdením, že záujmová osoba vykonáva činnosť, ktorá môže spôsobiť ohrozenie alebo únik údajov obsahujúcich utajované skutočnosti tvoriace predmet štátneho tajomstva podľa § 2 ods. 1 písm. e) zákona o Vojenskom spravodajstve, pričom na odôvodnenie tejto žiadosti bezdôvodne a účelovo použil odôvodnenie z inej akcie vedenej na VOS pod názvom "RIEKA,"

sp. zn. KS TN-V-169-1/2011-Ntt 132 súhlas na vydanie rozhodnutia na odpočúvanie a zaznamenávanie telekomunikačnej prevádzky na mobilnom telefónnom čísle uvedenom v návrhu, následne po predčasnom ukončení používania tohto ITP dňa 14. októbra 2011 predložil sudcovi Krajského súdu v Trenčíne svoje vyhodnotenie zaznamenávania telekomunikačnej činnosti sp. zn. VS 120-V-97-10/2011 z 15. novembra 2011, v ktorom boli účelovo uvedené nepravdivé skutočnosti tak, aby tieto korešpondovali s návrhom na použitie ITP, čím bola spôsobená vážna ujma na právach, upravených v čl. 16 ods.1 čl. 22 ods. 1, ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 13 Listiny základných práv a slobôd, čl. 8 ods. 1, ods. 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd,

4/ vo veci vedenej na VOS pod sp. zn. VS 120-V-112-1/2011 s názvom "VODA 1," dňa 29. septembra 2011 predložil sudcovi Krajského súdu v Trenčíne žiadosť o vydanie rozhodnutia na udelenie súhlasu na použitie ITP, v odôvodnení ktorej účelovo uviedol nepravdivé, predstierané a zámerne vykonštruované skutočnosti tvrdením, že záujmová osoba vykonáva činnosť, ktorá môže spôsobiť ohrozenie údajov obsahujúcich utajované skutočnosti tvoriace predmet štátneho tajomstva podľa § 2 ods. 1 písm. e) zákona o Vojenskom spravodajstve, ktorá bola vypracovaná podriadeným príslušníkom VOS napriek tomu, že už v predošlej akcii "VODA" trvajúcej od 23. mája 2011 bolo známe, že záujmová osoba nie je v kontakte s bývalými alebo súčasnými príslušníkmi VOS, čím dosiahol, že sudca Krajského súdu v Trenčíne dňa 29. septembra 2011 udelil pod sp. zn. KS TN-V-202-1/2011-Ntt 165 súhlas na vydanie rozhodnutia na odpočúvanie a zaznamenávanie telekomunikačnej prevádzky na mobilnom telefónnom čísle uvedenom v návrhu, pričom pri predčasnom ukončení akcie dňa 14. októbra 2011 predložil sudcovi Krajskému súdu v Trenčíne svoje vyhodnotenie zaznamenania telekomunikačnej činnosti sp. zn. VS 120-V-112-9/2011 z 23. novembra 2011, v ktorom boli účelovo uvedené nepravdivé skutočnosti tak, aby tieto korešpondovali s návrhom na použitie ITP, čim bola spôsobená vážna ujma na právach, upravených v čl. 16 ods. 1, čl. 22 ods. 1, ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 13 Listiny

6

základných práv a slobôd, čl. 8 ods. 1, ods. 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd,

5/....., vo veci vedenej na VOS pod sp. zn. VS 120-V-113-1/2011 s názvom "KUNA 1," bez predošlého a dokumentovania činnosti v danej veci, dňa 29. septembra 2011 predložil sudcovi Krajského súdu v Trenčíne žiadosť o vydanie rozhodnutia na udelenie súhlasu na použitie ITP, v odôvodnení ktorej účelovo uviedol nepravdivé, predstierané a zámerne vykonštruované skutočnosti tvrdením, že záujmová osoba vykonáva činnosť, ktorá môže spôsobiť ohrozenie alebo únik údajov obsahujúcich utajované skutočnosti tvoriace predmet štátneho tajomstva podľa § 2 ods. 1 písm. e) zákona o Vojenskom spravodajstve, pričom na odôvodnenie tejto žiadosti bezdôvodne a účelovo použil odôvodnenie z inej akcie vedenej na VOS pod názvom "RIEKA, " čím dosiahol, že sudca Krajského súdu v Trenčíne dňa 29. septembra 2011 udelil pod sp. zn. KS TN-V-203-1/2011-Ntt 166 súhlas na vydanie rozhodnutia na odpočúvanie a zaznamenávanie telekomunikačnej prevádzky na mobilnom telefónnom čísle uvedenom v návrhu, následne po predčasnom ukončení používania ITP dňa 14. októbra 2011 predložil sudcovi Krajského súdu v Trenčíne svoje vyhodnotenie zaznamenania v rámci telekomunikačnej činnosti sp. zn. VS 120-V-113-9/2011 z 15. novembra 2011, v ktorom boli účelovo uvedené nepravdivé skutočnosti tak, aby tieto korešpondovali s návrhom na použitie ITP, čím bola spôsobená vážna ujma na právach upravených v čl. 16 ods. 1, čl. 22 ods. 1, ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 13 Listiny základných práv a slobôd, čl. 8 ods. 1, ods. 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, pretože tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Poškodená napadnuté uznesenie prokurátora považuje za nesprávne a nezákonné, vydané v rozpore so skutkovým a právnym stavom, z nasledovných dôvodov:

7

Rozhodnutie prokurátora podľa jej názoru prelamuje povinnosť novinára podľa § 4 zákona č. 167/2008 Z. z. tlačového zákona na ochranu zdroja a je zásahom do ústavného práva na slobodu slova, tlače a práva na súkromie podľa článkov 16 a 22 Ústavy Slovenskej republiky. Považuje ho za nebezpečný a neprípustný precedens z hľadiska zásahov orgánov štátu do činnosti a súkromia novinárov. Z výsledkov dokazovania vyplýva, že na použitie ITP voči nej neboli splnené zákonné podmienky a neexistovali dôvody na použitie ITP na jej odpočúvanie. Považuje za neprípustné použiť ITP v prípade novinára za účelom odhalenia jeho zdroja, okrem toho nešlo o ochranu a obranu Slovenskej republiky pred ohrozením alebo únikom údajov obsahujúcich utajované skutočnosti. Žiadosť o súhlas sudcu na použitie ITP bola podaná bez relevantného dôvodu v zmysle platnej právnej úpravy a bez toho, aby boli ohrozené konkrétne utajované skutočnosti, pretože článok s názvom "Minister potichu mení VOS" neobsahoval žiadnu utajenú skutočnosť. Použitiu ITP nepredchádzali iné metódy a spôsoby zisťovania informácií, a to najmä voči pracovníkom VOS. K použitiu ITP došlo z iných pohnútok a s iným cieľom, ako to bolo uvedené v žiadostiach o súhlas sudcu. Obvineného nemôže zbaviť zodpovednosti skutočnosť, že sudca jeho žiadostiam vyhovel, pretože boli použité účelové, nepotvrdené, predstierané a zámerne vykonštruované informácie. Účelom použitia ITP bolo zistiť bázu osôb, s ktorými je v kontakte, čo potvrdzujú neskoršie úniky odposluchov. Prokurátor nesprávne posúdil dôkazy svedčiace o pokyne bývalého ministra....., pretože neopodstatnene neakceptoval "dôkaz z počutia", hoci mal zabezpečiť dokazovanie v uvedenom smere, čo sa nestalo. Samotný fakt existencie podozrení neopodstatňoval zásah do jej súkromia v rozsahu a spôsobom, akým postupoval obvinený. V priebehu realizácie ITP došlo k viacerým porušeniam zákona, ako to vyplýva z vyšetrovania vykonaného poslancami Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre obranu a bezpečnosť a interného vyšetrovania vykonaného v rámci ITP VOS. Zneužitie VO vzťahu k iei osobe potvrdili aj 8

poskytovať iba súd. Napriek skutočnosti, že použitím ITP sa nič nezistilo, bola podaná žiadosť o predĺženie doby ich použitia. Prokurátor použil termín "citlivé informácie", ktorými mala disponovať podľa obsahu jej e-mailu z 18. novembra 2011. Právna úprava pritom chráni iba utajované skutočnosti a ITP nemožno použiť vo vzťahu k "citlivým informáciám". Ako laik ani v jej novinovom článku s názvom "Minister potichu mení VOS" nenašla žiadnu utajovanú skutočnosť v zmysle zákona č. 215/2004 Z. z. Skutočnosť, že skutok v bode 1/ viedol k použitiu ITP v ďalších 4 veciach svedčí len o tom, že VOS na čele s obvineným konala svojvoľne bez splnenia zákonom určených podmienok na použitie ITP. Pokiaľ VOS malo problémy s únikom utajovaných skutočností, ako to konštatoval prokurátor, nemali byť použité ITP voči nej, ale mali byť využité vnútorné kontrolné mechanizmy a ITP mali byť použité voči podozrivým zamestnancom. Podľa jej názoru konanie obvineného bolo úmyselné s cieľom použiť informácie zistené prostredníctvom ITP v politickom boji, prezradenie jej zdrojov informácií ako novinárky a podobne. Nie je zrejmé, prečo boli ITP použité aj voči pretože uvedené osoby v denníku Pravda neuverejnili žiadne články týkajúce sa Vojenského obranného spravodajstva a jeho činnosti alebo utajovaných skutočností.

Generálny prokurátor ako nadriadený orgán (§ 190 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku, § 54 ods. 2 písm. a), ods. 3 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov) zistil, že obidve sťažnosti boli podané oprávnenými osobami a v zákonom ustanovenej lehote.

9

Preskúmaním podkladu napadnutého rozhodnutia a predchádzajúceho konania v rozsahu určenom ustanovením § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku bolo zistené, že podané sťažnosti nie sú dôvodné.

Uvedené podmienky určuje ustanovenie § 4 zákona o ochrane pred odpočúvaním.

Podľa § 4 ods. 1 zákona o ochrane pred odpočúvaním ITP možno použiť iba na základe predchádzajúceho písomného súhlasu zákonného sudcu (ďalej len "súhlas") len na nevyhnutný čas, najdlhšie však na šesť mesiacov. Lehota začína plynúť dňom udelenia súhlasu. Ak je nevyhnutné použiť naraz alebo následne niekoľko druhov ITP, každý z nich možno použiť len v rozsahu výslovne udeleného súhlasu. Ak sa má ITP použiť v miestach, ktoré nie sú verejne prístupné, zákonný sudca rozhodne aj o tom, či sa súhlas vzťahuje aj na vstup na tieto miesta.

Podľa § 4 ods. 2 zákona o ochrane pred odpočúvaním zákonný sudca, ktorý dal súhlas na použitie informačno-technického prostriedku, môže na základe novej žiadosti dobu použitia predĺžiť, zakaždým však najviac o ďalších šesť mesiacov, ktoré začnú plynúť dňom udelenia ďalšieho súhlasu (ďalej len "ďalší súhlas"). Ďalší súhlas sa musí udeliť v písomnej forme najneskôr v posledný deň plynutia lehoty podľa odseku 1. Ak lehota podľa odseku 1 uplynie a ďalší súhlas nie

je udelený, použitie informačno-technického prostriedku sa musí skončiť v posledný deň lehoty určenej v súhlase.

Podľa § 4 ods. 3 zákona o ochrane pred odpočúvaním žiadosť o použitie informačno-technického prostriedku (ďalej len "žiadosť") sa predkladá písomne súdu príslušnému podľa § 4a. Žiadosť musí obsahovať

10

- a) druh informačno-technického prostriedku, ktorý sa má použiť, miesto jeho použitia, navrhovaný čas trvania jeho použitia, údaje o osobe, voči ktorej sa má tento prostriedok použiť,
- b) informácie o predchádzajúcom neúčinnom alebo podstatne sťaženom odhaľovaní a dokumentovaní činnosti, pre ktorú sa podáva žiadosť,
- c) dôvody na použitie informačno-technického prostriedku. Súd nesmie rozhodnúť o žiadosti, ktorá nemá zákonom ustanovené náležitosti, a takúto žiadosť vráti žiadateľovi.

Podľa § 4 ods. 4 zákona o ochrane pred odpočúvaním žiadosť predkladá orgán štátu, ktorý zamýšľa použiť informačno-technický prostriedok na uplatnenie svojej zákonom ustanovenej pôsobnosti (§ 2 ods. 2).

Podľa § 4 ods. 5 zákona o ochrane pred odpočúvaním proti rozhodnutiu o súhlase nemožno podať opravný prostriedok.

Podľa § 4 ods. 6 zákona o ochrane pred odpočúvaním zákonný sudca, ktorý dal súhlas na použitie informačno-technických prostriedkov, je povinný sústavne skúmať trvanie dôvodov ich použitia. Ak dôvody pominuli, je povinný bezodkladne rozhodnúť o ukončení ich používania.

Vyšetrovací spis obsahuje písomné žiadosti o použitie ITP v prípade čiastkových útokov, ako sú uvedené v bodoch 1) až 5) výrokovej časti napadnutého uznesenia. Rovnako obsahuje rozhodnutia príslušného sudcu, ktorými boli dané

jednotlivé súhlasy na použitie ITP, a to konkrétne na odpočúvanie a zaznamenávanie v rámci telekomunikačných činností.

	Z	formálneho	hľadiska,	boli	podmienky	na	realizáciu	odpočúvania	
a zazı	nam	enávania tele	fonických ro	ozhovo	prov poškoder	ných		splnené.	
	Pos	škodená		V	článku s názv	om "	Minister	potichu	
mení	VOS" z 12. februára 2011 uviedla, citujem: "Podľa zdrojov Pravdy blízkych								
					11				

rezortu obrany nastali vo vojenskom spravodajstve organizačné zmeny. Podľa neoficiálnych informácií sa mali dotknúť vyše stovky pracovníkov vojenskej kontrarozviedky. Niekoľko desiatok ich malo po výmene vlády zo služby aj odísť. "

Poškodená v e-maili z 18. mája 2011 adresovanom položila aj tieto otázky, citujem:

- "- Je pravda, že v apríli odišiel zo služobného pomeru riaditeľ odboru spravodajských operácií VOS, ktorý mal na starosti aj vyhodnocovanie ITP?
- Aký bol dôvod jeho odchodu?
- Je pravda, že za jeho odchodom boli aj nezhody okolo kompetencií jednotlivých príslušníkov VOS pri vyhodnocovaní ITP?"

Viaceré skutočnosti uvedené v novinovom článku a v otázkach zaslaných elektronickou poštou hovorcovi Ministerstva obrany Slovenskej republiky boli bez akýchkoľvek pochybností tzv. citlivými informáciami týkajúcimi VOS, ako to správne konštatoval prokurátor v odôvodnení napadnutého uznesenia.

Informácie o počtoch príslušníkov VOS v akejkoľvek súvislosti, rovnako ako organizačné usporiadanie VOS, obsadenie jednotlivých riadiacich funkcií vo VOS vyjmúc funkciu uvedenú v § 3 zákona č. 198/1994 Z. z. o Vojenskom spravodajstve v znení neskorších predpisov, ako aj personálne zmeny vo VOS a ich dôvody sú chránené informácie, pretože ide o utajované skutočnosti podľa zákona č. 215/2004 Z. z. o ochrane utajovaných skutočností a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Je dokázané, že poškodená ako osoba stojaca mimo VOS takými informáciami disponovala.

Nemala legálnu možnosť poznať konkrétny názov konkrétnej riadiacej funkcie v rámci VOS ani fyzickú osobu, ktorá ju vykonávala, pretože organizačný poriadok VOS ako interný akt riadenia požíva príslušný stupeň utajenia podľa zákona č. 215/2004 Z. z. o ochrane utajovaných skutočností a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. To isté platí o informáciách o personálnych zmenách vo VOS, ako aj o početnom stave príslušníkov VOS.

12

Poškodená také informácie mohla získať výlučne z prostredia Ministerstva obrany Slovenskej republiky alebo Vojenského spravodajstva, priamo či sprostredkovane, v dôsledku porušenia povinnosti zachovávať mlčanlivosť inou inak oprávnenou osobou.

Za takej situácie obvinený postupoval v súlade so zákonom, keď sa snažil odhaliť zdroj úniku utajovaných skutočností.

Preto logicky a aj zákonne postupoval obvinený, ak sa snažil odhaliť zdroj úniku utajovaných skutočností prostredníctvom ITP práve prostredníctvom osoby, ktorá podľa jeho informácií bola ich prijímateľom, nositeľom a rozširovateľom.

Negatívny výsledok použitia ITP neznamená, že ich použitie nebolo v súlade so zákonom. Rovnaký výsledok nie je neobvyklý ani pri činnosti orgánov činných v trestnom konaní, ktoré rovnako v rámci dokazovania ITP ako procesný inštitút často aplikujú.

Preto, pokiaľ ide o *čiastkový útok* pokračujúceho trestného činu, ako je uvedený v bode 1) napadnutého uznesenia možno uzavrieť, *že ITP boli použité* v súlade so zákonom.

Odhliadnuc od skutkového stavu veci vyplývajúceho z vyšetrovacieho spisu, nemožno súhlasiť s argumentáciou poškodenej....., podľa ktorej kladné rozhodnutie sudcu nemalo vplyv na zákonnosť postupu obvineného.

13

Každé použitie ITP predstavuje mimoriadne závažný zásah štátu do základných práv a slobôd. Pri štandardnom používaní ITP príslušný sudca predstavuje jedinú záruku, že nedôjde k ich zneužitiu. Dotknutá osoba nemá žiadnu zákonnú možnosť dozvedieť sa o ich použití. Práve preto zákon ukladá sudcovi povinnosť starostlivo preskúmať nielen formálnu, ale aj vecnú stránku žiadosti, a preto v neodôvodnených prípadoch je sudca oprávnený a zároveň povinný súhlas odoprieť.

V tejto súvislosti nemožno opomenúť výhradu poškodenej, podľa ktorej použitiu ITP nepredchádzalo neúčinné alebo podstatne sťažené odhaľovanie a dokumentovanie činnosti, pre ktorú žiadosť o súhlas sudcu bola podaná.

Za daných okolností nie je zrejmé, aké ďalšie zákonné možnosti (v súlade s princípmi subsidiarity a proporcionality) obvinený mohol uplatniť za situácie, keď na jednej strane disponoval informáciou o úniku utajovaných skutočností a na druhej strane vedel, že jedným z prijímateľov, nositeľov a rozširovateľov takých skutočností bola aj poškodená

Pre úplnosť treba uviesť, že z dikcie ustanovenia § 4 ods. 3 písm. b) zákona o ochrane pred odpočúvaním nemožno vyvodiť, že by použitie ITP v každom prípade bolo podmienené vykonaním predchádzajúceho šetrenia, odhaľovania a dokumentovania iným spôsobom.

V rámci činnosti spravodajských služieb existujú situácie, kedy za účelom dosiahnutia sledovaného cieľa iný spôsob, ako použitie ITP nie je možný. V takom prípade je len na úvahe a zodpovednosti príslušného sudcu, či súhlas na použitie ITP poskytne alebo neposkytne.

14

Nemožno sa stotožniť s názorom poškodenej, že rozhodnutie prokurátora "prelamuje" povinnosť novinára zachovávať mlčanlivosť o zdroji informácií, uloženú ustanovením § 4 zákona č. 167/2008 Z. z. o periodickej tlači a agentúrnom spravodajstve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len "tlačový zákon").

Ak sú splnené podmienky upravené v zákone o ochrane pred odpočúvaním, žiadna fyzická osoba nepožíva ochranu pred použitím ITP, pretože tento zákon žiadnu personálnu výnimku (imunitu) nestanovuje.

Z povahy veci je zrejmé, že každé použitie ITP zasahuje do niektorého z práv a slobôd chránených Ústavou Slovenskej republiky.

Práve preto zákonodarca článkom 13 ods. 2 až 4 Ústavy Slovenskej republiky určil, že medze základných práv a slobôd možno upraviť za podmienok ustanovených ústavou len zákonom, že zákonné obmedzenia základných práv a slobôd musia platiť rovnako pre všetky prípady, ktoré spĺňajú ustanovené podmienky, a najmä že pri obmedzovaní základných práv a slobôd sa musí dbať na ich podstatu a zmysel a takéto obmedzenia sa môžu použiť len na ustanovený cieľ.

Nemá oporu vo vykonaných dôkazoch ani názor poškodenej RNDr									
	, podľa k	torého pro	kurátor n	esprávne po	súdil dôkaz	y svedčiace o údajnom			
pokyne	bývalého	ministra	obrany	Slovenskej	republiky				

na použitie ITP, pretože neopodstatnene neakceptoval "dôkaz z počutia", hoci mal zabezpečiť dokazovanie v uvedenom smere, čo sa nestalo.

15

Činnosť orgánov prípravného konania je rigorózne limitovaná Trestným poriadkom, pretože výsledok ich činnosti môže mať zásadný zásah do základných práv a slobôd občanov.

Poslanci Národnej rady Slovenskej republiky pri realizácii prieskumu nemali k dispozícii všetky listinné a iné podklady, ktoré boli zadovážené v rámci trestného stíhania orgánmi činnými v trestnom konaní.

Pokiaľ ide o interné vyšetrovanie vykonané v rámci VOS, jeho výsledkami orgány činné v trestnom konaní disponovali.

V tejto súvislosti treba uviesť, že žiadnym spôsobom nie sú viazané právnym názorom VOS a výsledkami jeho interného vyšetrovania.

Neopodstatnená je aj tá výhrada poškodenej, že prokurátor citoval množstvo právnych predpisov bez vyhodnotenia ich vzájomnej súvislosti, a že vysvetľoval právnu úpravu, hoci podľa jej názoru na to nebol príslušný, pretože výklad zákonov môže poskytovať iba súd. Uvádzanie textu právnych predpisov je bežná prax nielen orgánov činných v trestnom konaní a súdov vrátane Ústavného súdu Slovenskej republiky, ale aj ostatných štátnych orgánov v rámci ich rozhodovacej činnosti, pretože to má vplyv na zrozumiteľnosť a argumentačnosť ich rozhodnutí.

Výklad práva je jednou zo základných činností v rámci rozhodovacieho procesu každého štátneho orgánu konajúceho o právach alebo právom chránených záujmoch fyzických a právnických osôb, preto rozhodne nejde o činnosť vyhradenú len súdu.

16

Nemožno súhlasiť ani s názorom poškodeného, že prokurátor nedostatočne odôvodnil svoje rozhodnutie s tým, že argumentoval výlučne bližšie nešpecifikovanými skutočnosťami odvolávajúc sa na ich utajenie.

Podľa § 176 ods. 2 Trestného poriadku v odôvodnení treba, ak to prichádza podľa povahy veci do úvahy, uviesť najmä skutočnosti, ktoré sa považujú za dokázané, dôkazy, o ktoré sa skutkové zistenia opierajú, úvahy, ktorými sa rozhodujúci orgán spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako aj právne úvahy, na ktorých základe podľa príslušných ustanovení zákona posudzoval dokázané skutočnosti.

Odôvodnenie napadnutého uznesenia obsahuje všetky atribúty, ako ich ukladá citované ustanovenie Trestného poriadku.

Prokurátor nebol oprávnený uviesť utajované skutočnosti v meritórnom rozhodnutí, pretože príslušným orgánom utajenie nebolo zrušené.

Napriek tomu, v rámci uplatnenia procesných práv príslušných strán trestného konania v štádiu prípravného konania, sa oprávnené osoby uvedené v § 35 ods. 2 zákona č. 215/2004 Z. z. o ochrane utajovaných skutočností a o zmene a doplnení niektorých zákonov, oboznámili s utajenou časťou vyšetrovacieho spisu.

K námietke	poškodeného		poukazujúcej	na v	výsluchy
obvineného		. vykonané 3. októb	ra 2012, 12. de	ecemb	ra 2012

na ktoré vo veci prokurátor neprihliadol, treba uviesť, že uvedené výsluchy aj v prípade ich procesnej perfektnosti by nemali žiadny vplyv na skutkový a právny stav, ako ho zistil prokurátor.

Nedostatok uvedených výsluchov mal základ výlučne v nejasnostiach týkajúcich sa problematiky oslobodzovania od povinnosti zachovávať mlčanlivosť a na výrok napadnutého rozhodnutia nemali žiadny vplyv. Navyše v rámci uvedených výsluchov sa obvinený k veci prakticky nevyjadril a iba namietal spôsob jeho oslobodenia od povinnosti zachovávať mlčanlivosť. V ďalšom priebehu vyšetrovania uvedený nedostatok bol odstránený.

17

Na základe uvedeného je potrebné sa stotožniť so záverom prokurátora, že vyšetrovaním vykonaným v tejto trestnej veci neboli v konaní kladenom za vinu obvinenému a uvedenom v bodoch 1) až 5) napadnutého uznesenia zistené znaky objektívnej stránky trestného činu ani subjektívna stránka trestného činu.

Preto bol v súlade so zákonom a zisteným skutkovým stavom záver o tom, že skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci, teda záver o existencii procesného dôvodu na zastavenie trestného stíhania podľa § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok. (§ 185 ods. 5 Trestného poriadku)

generálny prokurátor Slovenskej

republiky

v z. Mgr. Peter Š u f l i a r s k y námestník generálneho prokurátora Slovenskej republiky pre trestný úsek